

ИСТИНСКА СРБСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА

СТОЈТЕ ЧВРСТО И ДРЖИТЕ ПРЕДАЊА
(2. Сол 2,15)

1) Зашто смо прекинули молитвено општење са Екуменистичком „СПЦ“

1. Антиканонско постављање „патријарха“ Германа од стране комунистичке богоборне власти.
2. Дугогодишње пребивање „СПЦ“ као органског члана у Антихристовој јеретичкој организацији Светском савету цркава тј. свејереси екуменизма (заједничко саслуживање и молитвено општење а у неким случајевима чак и причешћивање).
3. Пуно евхаристијско (причешћивање) општење са отпадницима од св. ПРАВОСЛАВЉА, Сергијанцима (Московска патријаршија), новокалендарским расколницима и новопасхалцима а преко Александријске и Антиохијске патријаршије чак и са древним јеретицима, монофизитима, анатемисаним од стране четири св. Васељенска сабора.
4. Покушај скидања анатеме из 1054. године против папске јереси иако Римски папа остаје непокајан у свим својим новотаријама, као и склапање уније од стране „Православних помјесних цркава“ са Римокатоличком црквом тј. њено потпуно признавање за сестринску (истиниту) цркву и признавање свих њених „светих“ тајни (Баламад 1993).
5. Наплаћивање СВЕТИХ ТАЈНИ од стране клира.
6. Извитоперење СВЕТЕ ТАЈНЕ КРШТЕЊА јеретичком (латинском) праксом, прскања или обливања.

Љубљена браћо србска, слиједећи пример нашег оца св. Саве и у свему жељећи бити му послушни, тако испуњавајући највећи од свих завјета србских којим нас је завјетовао на сабору у Жичи 1221. год., да будемо вазда православни под претњом ишчезнућа (ако би издали вјеру праотаца наших) и бојећи се тога страшнога проклетства, ми, иако израњавани сопственим гријеховима и у свему последњи у народу своме баш као некад св. апостоли у народу јеврејском (јер се **СИЛА БОЖИЈА** у људској слабости открива), е да би се постидили они најбољи и они добри, ми које прозивају зилотима (ревнитељима) а који никакву ревност не видимо да чинимо осим ако је то исповедање вјере једине, вјере хришћанске и који јесмо најгрешнији синови Истинске Србске Православне Цркве, ми дакле, одбацишмо ужасну свејерес екуменизма и тако прекинувши молитвено општење са онима који уче да свијетлост може имати заједницу са тамом противно учењу Светог Писма и Светог Предања !

У предвечерје доласка Сина tame и погибли, Антихриста, појави се ова нечастива свејерес да затрује једини извор спасења на земљи, вјеру православну, и тако свеже у адске окове и наш љубљени и многострадални народ србски. Смисли непомјаник тај паклени план да сабере све своје нечисте силе и уједини их у „љубави“ овога проклетог свијета који по речима самог БОГА “не може примити ДУХА СВЕТОГ“ и назваше се ови несретници Светски савет цркава а право име им је Антихристова црква, а то је аждайа из књиге Откровења која има да ратује са црквом. И ето, са таквима ови домаћи

екуменисти желе да се ујединимо и са таквима да се заједничаримо, БОЖЕ САЧУВАЈ !

Појави се ова душегубна свејерес због страшних гријехова свих народа али и народа нашег, гријеха усвајања богоопротивног „просветитељства“ учења сатанистичке јудео-масонерије под несрећним Доситејом Обрадовићем, гријеха краљеубиства благочестивог помазанника БОЖИЈЕГ мученика краља Александра Обреновића и краљице Драге, а прије тога гријеха убиства благочестивог кнеза Михајла, гријеха стварања заједничке државе Југославије са јеретицима Хрватима, Словенцима, босанским муслиманима, гријеха прихватања сатанистичког комунизма и безбожног Тита за свога вођу, гријеха чињења ауто-геноцида над самим собом путем масовног убијања сопствене дјеце (абортус) а који још увијек траје, итд. Због ових и још многих других гријехова, допусти **СВЕМИЛОСТИВИ ГОСПОД** ово страшно искушење на нас, браћо љубљена, јер смо погазили завете праотаца наших и пљунули на крв мученика који страдаху за вјеру, краља и отаџбину. Али, да се не би показали као проклети синови Јude и да не би сасвим пропали а ради молитава НЕБЕСКЕ СРБИЈЕ коју смо толико пута издали, тога ради **СВЕМИЛОСТИВИ БОГ** пружи Србима још једну шансу за спасавање у ова последња времена очекујући свенародно покајање за гријехове а посебно за најгори од свих гријехова, гријех свејереси екуменизма.

Према речима преп. Агатона Египатског „ЈЕРЕС ЈЕ ОТУЊЕЊЕ ОД БОГА, ЈЕРЕТИК СЕ САМ ОДЛУЧУЈЕ ОД ЖИВОГ И ИСТИНИТОГ БОГА И ПРИСАЈЕДИЊУЈЕ СЕ ЂАВОЛУ И АНЂЕЛИМА ЊЕГОВИМ. ОНАЈ КОЛИ ЈЕ ОДЛУЧЕН ОД ХРИСТА ВИШЕ НЕМА БОГА КОГА БИ МОГАО УМОЛИТИ ЗА СВОЈЕ ГРЕХОВЕ“ (Отачник). Чујте ове страшне речи и разумите браћо, јерес је духовна гангrena и лечи се једино **ОДСЕЦАЊЕМ !!!** Непостоји могућност тзв. унутрашње борбе са јересју, са личним гријеховима свакако **ДА** али са јересју никако **НЕ** јер је јерес општи а не само лични гријех, јер се све Свете тајне савршавају преко епископа и даље преко клира тако да ако је ГЛАВА ЦРКВЕ затрована јеретичким учењем, тада је цијело тијело затровано и **БЛАГОДАТ ДУХА СВЕТОГ** одступа од ње, без обзира на лично слагање или неслагање онога који признаје такве и има општење са њима. Дакле браћо, само **ОДСЕЦАЊЕМ** тј. ПРЕКИДОМ МОЛИТВЕНОГ ОПШТЕЊА са Црквом лукавих и присаједињењем истинској Цркви може се бити истински православац тј. имати наду на спасење, јер изван цркве НЕМА СПАСЕЊА !!!

Данас, избра **БОГ** шаку најгорих, нас јаднике и беднике, болеснике и кљакаве, сиротане и неуједне, једном речју дно дна, избра нас и окупи око истих таквих пастира и јереја, да би постидео вас добре и најбоље, вас лепе и паметне, вас образоване и начитане !!! Да би само они који га траже чистим срцем и који не расуђују површно као лицемери могли доћи њему јер ГОСПОД омрзну на људску гордост и лицемерје и дражу му је слабост човека у покајању него сила непокајаног. И чувено питање којим се питао („Син Човјечи када дође, хоће ли наћи вјеру на земљи“, Лк. 18,8) сада добија свој пуни одговор јер кад со обљутави (а хришћани су со овој земљи) и кад избрани приме фарисејског квасца (спољашња лажна побожност) тада знамо и осећамо да је близу крај времена.

Зато љубљена истокрвна браћо србска, запамтите и урежите у свој ум и срца ове ријечи: **РАСУЋИВАЊЕ ЈЕ ДАР ОДОЗГО** и задобија се искључиво личним трудом и подвигом кроз искрену молитву и пост као и благочастиво понашање; нико не може задобити расуђивање ако његова дела не иду у складу

са његовим ријечима, не помаже ту никакво образовање ни интелигенција ни генијалност јер је све то гордоумље пред **БОГОМ**. И још запамтите, јерес је најгори гријех а гријех је тама и ко гријеши по тами ходи. **ПОКАЈТЕ СЕ ЈЕР СЕ ПРИБЛИЖИ ЦАРСТВО НЕБЕСКО**, да не буде касно и да не пропадну душе ваше него да се спасете јер је после смрти само то важно !!!

2) О чувању Православног (старог) календара и св. Православне вере

ПРВА ПОСЛАНИЦА (1583. год.)

Јеремија, милошћу Божијом архиепископ константинопольски, Новога Рима и Васељенски Патријарх:

Пошто је црква старога Рима, која као да се радује због сујете својих астронома, несметано изменила прекрасне одредбе о Св. Пасхи (Васкрсу) којих су се придржавали хришћани и које су установили и одредили 318 Светих Отаца Првог Св. и Васељенског Сабора Никејског, које су поштовали хришћани свих земаља и по којима су празновали, тога ради појавила се саблазан јер су пред нашу смерност стали људи Јермени питајући о пракси празновања, пошто и њих присиљавају да приме ове новотарије.

Због тога смо и морали да кажемо шта су о овоме установили Св. Оци. Наша смерност размотривши ствар заједно са најблаженијим Патријархом Александријским и најблаженијим Патријархом јерусалимским и другим члановима Синода у ДУХУ СВЕТОМ, разјашњавајући оно што су о овом одлучили Св. Оци, одређује:

Ко не следи обичаје Цркве о Св. Пасхи (Васкрсу) и месецослову (календару) онако како су нам предати од седам Светих Васељенских Сабора, који су за нас добро установили да их следимо, него жели да прати греко-јеванђељску пасхалију и месецослов, тај пошто се као безбожни астрономи супростављају свим одредбама Св. Сабора и хоће да их измене и ослаби >НЕКА БУДЕ АНАТЕМА< одлучен од Цркве Христове и сабрања верних.

Ви православни и благочастиви хришћани пребивајте у ономе што сте научили у чему сте се родили и у чему сте васпитавани а када буде неопходно и крв своју пролијте да бисте сачували отаčку веру и исповедање. Чувајте се и пазите ових, нека вам помогне ГОСПОД наш ИСУС ХРИСТОС и нека молитве наше смерности буду са свима вама. Амин.

Објављено 1583. год. од оваплоћења ЛОГОСА, новембра 20, индикта 12. Епископ константинопольски Јеремија, епископ Александријски Силвестер и други архијереји Светог Сабора.

ДРУГА ПОСЛАНИЦА (1756. год.)

Најчаснији клирици наше Христове велике Цркве и други најпобожнији јереји и најпреподобнији јеромонаси, појци у црквама нашег града, следбеници

неботајника Павла који говори: "Ако вам неко буде благовестио супротно од онога што смо вам ми благовестили, макар био и анђео с Неба, >ДА БУДЕ АНАТЕМА<; ако је јереј или мирјанин да буде одлучен од БОГА, проклет и по смрти да не иструли него да пребива у вечним мукама. Камен и железо нека се распну и распадну а он никако и никад. Нека наследе губу Гијезијину и вешање Јудино, нека пребива на земљи као Каин стењући и дрхтећи и гнев БОЖИЈИ нека буде на главама њиховим и удео њихов да буде са издајником Јудом и богоборцима Јудејима, земља нека се отвори и нека их прогута као некада Датана и Авирона. Анђео БОЖИЈИ нека их гони с мачем у све дане живота њиховога и нека подлегну свим проклетствима Патријара и Сабора под вечним одлучењем и у мукама огња вечнога, Амин.

Кирил милошћу БОЖИЈОМ, архиепископ константинопољски, Новога Рима и Васељенски Патријарх, поводом нових саблазни које су произвели јеретици паписти по питању измене наше Св. Пасхе (Васкрса) и Месецословиа (Календара).

УПОЗОРЕЊЕ:

Екуменистичка, само по имени СПЦ се налази у потпуном општењу са свим онима који су одбацили Православни календар и примили јеретички папин Грегоријански календар !!! Тиме су (а будући се уопште не кајући него свесно настављајући злочастити) по БОЖАНСТВЕНИМ канонима Св. Цркве и сами потпали под горе наведене Анатеме !!!

3) Непримајте биочип по цену живота јер је то антихристов печат

СРБИНЕ, ТРЕБА ДА ЗНАШ :

1. Да је број 666 златни број цара Соломона који означава количину таланата злата које је тај јеврејски цар примао као годишњи приход од поробљених народа (прочитай у Старом Завету, Прва књига о царевима, глава 10, стих 14).
2. Да је св. Јован Богослов пророковао 2000 година унапред да ће доћи време када ће сви људи бити присиљени да приме жиг звери, број 666, „да би могли куповати и продавати“ (прочитай у Новом Завету, Откривење Јованово, глава 13, стихови од 16 до 18).
3. Да је број 666 стран и противан обичајима и духу православног србског народа и да припада традицији другог народа, јеврејског, који тим бројем жели да означи своје власништво над свим људима и робама.
4. Да јеврејски народ, који се одрекао свога месије ГОСПОДА ИСУСА ХРИСТА и распео га на крсту, припрема долазак лажног месије, Антихриста, коме би требало да се покоре сви народи на свету.
5. Да је процес глобализације и изградње Новог светског поретка рад на остваривању Антихристовог зацарења у свету.

Иако постоји на готово сваком производу бар-код 666 не угрожава личност и душу човека јер се уништава по коришћењу производа. Међутим, у личним документима која се носе стално са собом везује се за личност. Магнетни запис и електронски чип може садржати информације о појединцу које се не могу прочитати осим уз одређену опрему и тиме угрожавају право на приватност личности. Све ово је предходница (и навикавање) за увођење биочипа који ће се стављати у руку или у главу. Уплашени масовним хистеричним кампањама преко медија о tobожњој претњи тероризма и угроженој безбедности, људи ће наивно похрлiti да „заштите“ себе, своју децу и имовину. Овај процес је већ започео и сада је у фази када се не намеће него је његово примање добровољно али врло брзо (вероватно након још једног пројектованог великог рата) он ће бити обавезан за свако живо биће на свету. Многи који се данас супротстављају на крају ће ипак попустити и под разним лажним изговорима примиће жиг звери а неће га примити само прави исповедници вере, ИСТИНСКИ ПРАВОСЛАВНИ, који ће бити спремни да се одрекну буквално свега када дође тај тренутак.

У ПОЗОРЕНЬЕ :

По речима св. Јована Богослова, који прими жиг звери (биочип) биће осуђен од БОГА, мучен и овде у овом привременом животу и по смрти у паклу у све векове !!!

4) Шта је црква и шта је апостолско прејемство и св. Васељенски сабори ?

Православно тумачење (једино истинито) сведочи да је црква ТЕЛО ХРИСТОВО или ЗАЈЕДНИЦА СВЕТОГ ДУХА а рођендан Цркве је празник СИЛАСКА СВЕТОГ ДУХА НА АПОСТОЛЕ – ДУХОВИ или ТРОЛИЦЕ и прославља се увек 50-ти дан по ВАСКРСУ и то три дана. Дакле тај дан је посебан по томе што је на њега сишао СВЕТИ ДУХ на апостоле по речи Господњој: „Послаћу вам ДУХА утешитеља и он ће вас научити свему“ (по Јовану 14:26). Ваља приметити да ће дакле СВЕТИ ДУХ не само сићи, него ће научити свему апостоле, понављам свему, из чега произилази да нема ништа изван тога што је СВЕТИ ДУХ открио.

И онда су ови апостоли поставили руке (рукоположили) на своје прве ученике који су тако постали први епископи а ови на друге и тако до данашњег дана иде непрекинута нит преласка СВЕТОГ ДУХА од апостола а то се назива апостолско прејемство. Апостолско прејемство или БЛАГОДАТ СВЕТОГ ДУХА имају само православни тј. они који нису ништа изменили учење апостола а остали који себе погрешно називају хришћанима нису у ЗАЈЕДНИЦИ СА СВЕТИМ ДУХОМ тј. у Цркви! Зашто? Одговор је у православном симболу вере где се каже: „Вјерујем у једну свету, саборну и апостолску Цркву. Црква је дакле и апостолска јер је сачувала апостолско учење које је открио СВЕТИ ДУХ апостолима када је сишао на њих (и касније епископима) а они који себе погрешно називају хришћанима су се одрекли овога симбола вере и учења и себи су измислили друга вјеровања. Али то је њихов проблем јер ко се одрекне БОГА и њега се БОГ одриче. Ми ништа нисмо

мењали од почетка како су нас апостоли учили и тако смо остали у ЗАЈЕДНИЦИ СВЕТОГА ДУХА тј. Цркви. Православље је дакле непромењено учење од апостола (па преко епископа) до данашњег дана (**Свето Писмо и Св. предање у симбиози**)

Црква је САБОРНА јер је то сабор или ЗАЈЕДНИЦА СВЕТОГ ДУХА, заједница или сабор оних који прихватају апостолско учење а то су само православни. Црква је СВЕТА јер је СВЕТИ ДУХ сишао на апостоле а потом (рукополагањем) и на епископе а посредством њих се излива (све Св. Тајне се изливају преко епископа) на све који су његовој заједници. Црква је ЈЕДНА јер је ЈЕДАН БОГ ИЗ КОГ ИСХОДИ ЈЕДАН СВЕТИ ДУХ који је сишао на апостоле по речи ЈЕДНОГА БОГА СИНА.

Црква је живи организам којем је глава сам ГОСПОД ИСУС ХРИСТОС, невидљива или духовна, ТРОЖЕСТВЕНА (она која прославља БОГА на Небу, састављена од становника ЦАРСТВА НЕБЕСКОГ) и видљива материјална ВОЈИНСТВУЈУЋА (она која се бори за БОГА на Земљи, састављена од покајаних крштених грешника) а то је све ЈЕДНА Црква у симбиози као што смо ми душа и тело. Тако они који су се одрекли Цркве заправо су се одрекли БОГА без обзира што себе називају хришћанима они то истину не могу бити. Да би неко био православан (хришћанин) није доволно да то само жели и исповеда већ је неопходно да поред тога буде члан Цркве а то постаје Св. тајном Крштења која се врши искључиво у складу са Божанственим канонима (законима), осим у посебним случајевима који су оправдани околностима по тзв. икономији, и од стране свештеника (православног). Свако друго крштење по учењу Св. Цркве НЕМА никакву важност. Таква особа није крштена (није се измирила с Богом јер је крштење измирење с Господом и прање од првородног греха прародитеља Адама и Еве које носи сваки човек од рођења) и самим тим није члан Цркве па према томе не може имати наду на спасење, јер **изван цркве нема спасења** као што тврде сви Св. оци!

Као што једна држава не може постојати без закона тако ни Св. Црква не може без својих закона (канона) битисати. Св. Црква је Небеска држава на Земљи (војинствујућа тј. борбена) а Бог је онај који држи власт, СВЕДРЖИТЕЉ (као што држи све). Зато су Св. Оци започињали свако заседање Сабора са “ДУХ СВЕТИ И МИ ОДЛУЧИСМО...“. Из тога произилази да је заправо сам Бог донео докмате и каноне (а епископи су их само објавили) који се зато оправдано називају Божанствени. Према томе, потпуно је јасно зашто су докмати (а и докматски канони) **НЕПРОМЕЊИВИ И ВЕЧНИ** !

Св. Васељенски сабори су објавили Божанствене докмате и каноне да би јасно дефинисали шта је то Црква а шта није и оне који би се усудили да мењају тј. кваре закон Божији да предају анатеми тј. одлуче од Христа! Тако је Господ заштитио своју невесту (цркву) од курварства јеретичкога као лукаве подвале нечастивог који ратује против Цркве.

Како у овим смутним временима, када је непомјаник толико помешао истину с лажима, разликовати ИСТИНСКУ Цркву од Цркве лукавих? Како разликовати ИСТИНСКО свештенство од лажног? Како бити и остати ИСТИНСКИ ПРАВОСЛАВАН ?

Иако на први поглед изгледа комликовано, истину је једноставно и просто као и у време св. апостола јер то и јесте основна карактеристика истине. Она је увек била једноставна, проста и увек иста (истина = увек иста). На првом mestu човек мора бити истинољубив и објективан, дакле неоптерећен предрасудама (увреженим мишљењима) и страховима који су најпогубније

оружије Оца лажи. Затим, поменуо сам како се стиче расуђивање (благочешћем, постом, молитвом, итд.).

Сетимо се речи нашег Господа да ћемо их по делима познати а сведоци смо свих одступања од онога што Православну цркву чини једином истинском Христовом црквом кроз молитвена општења са јеретицима и друга заједничарења (чланство у С.С.Ц.) а у неким случајевима чак и заједничким Причешћивањима, признавањем екуменистичке теорије грана (по којој се у свим религијама налази благодат спасења а тек све заједно чине „ЦЕЛУ ИСТИНУ“), општењем са новокалендарским расколницима па чак и са новопасхалцима и монофиситима! Дакле, дела су им очигледна.

Многи данас себе сматрају и зову православним тј. хришћанима али да ли је то заиста довољно да би било и истинито? Наравно да није и зато се Господ и пита, да ли ће затећи веру на земљи када дође други пут што јасно указује на мали број оних који ће одолети свим искушењима и остати верни синови православља на крају времена (треба приметити да Господ за Цркву даје обећање да је врата адова (паклена) неће надвладати).

Црква последњих времена ће бити малобројна, раслабњена, израњавана и ако би се црква првих времена могла упоредити са новорођенчетом онда би ова наша Црква последњих времена била слична онемоћалом старцу.

Укратко, они епископи тј. Синоди, који немају молитвено општење са јеретицима екуменистима и нису чланови јеретичких организација (С.С.Ц. и сл.) а имају (задржали су или су обновили) апостолско прејемство, су православни !

5) Св. тајна крштења – да ли је кропљење и обливање православно ?

Сваки свештеник, и уопште сваки православац, мора да зна да крштење мора бити у свему правилно свршено јер Црква никад није признавала за правилно крштење оно које није по пропису њеном извршено. Тертулијан каже: „**Који нису примили крштење правилно сасвим, нису крштени. (1)c bapt. c. 15.**“ Пропис цркве, по коме ми морамо свршавати крштење, садржи се у Требнику, који је у рукама сваког свештеника. Оставимо на тренутак по страни све књиге па узмимо само Требник и на основу онога што пише у њему расудимо. У Требнику дакле стоји написано „да свештеник изговара установљене речи, крштава дотичнога обавезно погружењем три пута у воду и ако то не учини (како стоји написано) мора бити лишен свештеничког чина. Ову казну одређује **50-то апостолско правило**, на основу којег је састављено ово правило у Требнику.

Обливањем крштавају и то тек од XIV века јеретици римокатолици. Узимајући за основу пример ГОСПОДА ИСУСА ХРИСТА који се крстio погружењем, затим праксу св. апостола који су такође искључиво крштавали погружењем и најпосле праксу свију следећих векова „два велика Сабора Православне цркве, и то један Руске (1656) а други свију источних патријараха (1756), изrekли су свечану осуду против крштења обливањем осим у ванредним приликама (болест, оскудица воде и сл.) !

УПОЗОРЕНЕ :

Они који нису крштени троструким погружењем и појављивањем из воде, или при сваком појављивању није призвана једна од БОЖАНСКИХ ИПОСТАСИ већ су крштени другачије, имају се сматрати НЕКРШТЕНИМ ! (Томос о крштењу из 1756. год.).

Свети свештеници, треба да имате велике крстионице у црквама у које цело дете може да урони а да не остане ни најситнији делић сув, јер и ту ђаво може да се усели па да вам деца постану епилептична (ђавоимана), плашљива и злосрећна због тога што нису вальано крштена! (св. равноапостолни Козма Етолски)

6) Анатема екуменизма, Мансонвил, Канада 1983

ОНИМА КОЈИ НАПАДАЈУ ЦРКВУ ХРИСТОВУ И УЧЕ ДА СЕ ОНА ПОДЕЛИЛА НА ГРАНЕ КОЈЕ СЕ РАЗЛИКУЈУ ПО СВОМ УЧЕЊУ И НАЧИНУ ЖИВОТА И ТВРДЕ ДА ЦРКВА НЕ ПОСТОЈИ НА ВИДЉИВ НАЧИН НЕГО ЂЕ НАСТАТИ ОД ГРАНА, РАСКОЛА И ИНОВЕРЈА, ЊИХОВИМ СЛЕДИЊЕЊЕМ У ЈЕДНО ТЕЛО. И ОНИМА КОЈИ НЕ РАЗЛИКУЈУ ИСТИНСКО СВЕШТЕНСТВО И СВЕТЕ ТАЈНЕ ЦРКВЕ ОД ЈЕРЕТИЧКИХ, НЕГО УЧЕ ДА СУ КРШТЕЊЕ И ЕВХАРИСТИЈА ЈЕРЕТИКА ДОВОЉНИ ЗА СПАСЕЊЕ. И ОНИМА КОЈИ ОПШТЕ СА ПОМЕНУТИМ ЈЕРЕТИЦИМА, ИЛИ ИМ ПОМАЖУ, ИЛИ ШТИТЕ ЊИХОВУ НОВУ ЈЕРЕС ЕКУМЕНИЗМА УМИШЉАЈУЋИ ДА ЈЕ ТО БРАТСКА ЉУБАВ ИЛИ НАЧИН ЗА СЛЕДИЊЕЊЕ РАЗДЕЉЕНИХ ХРИШЋАНА, А НА ТЕМА !!!

Одлука Св. Синода Руске Заграничне Православне Цркве под Првојерархом св. Митрополитом Филаретом Вознесенским

7) Литература

1. Владимир Мос: ЛЕТОПИС ВЕЛИКЕ БИТКЕ; Историја Православне цркве у XX веку
2. Родољуб Лазић: НОВАТОРСКО БОГОСЛОВЉЕ МИТРОПОЛИТА ЗИЗИУЛАСА
3. Архим. др Јустин Поповић: ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА И ЕКУМЕНИЗАМ
4. Александар Каломирош: ПРОТИВ ЛАЖНОГ ЈЕДИНСТВА
5. Арх. Аверкије Џорданвилски Р.П.З.Ц.: СВЕТА РЕВНОСТ
6. Еп. Георгије Павлович Грабе Р.П.З.Ц.: ПОД ШЕСТОКРАКОМ ЗВЕЗДОМ
7. ПОГРУЖЕЊЕ ИСТИНСКО КРИШТЕЊЕ; Да ли је кропљење и обливање православно, Парохија св. краља Милутина И.С.П.Ц.
8. Св. Филарет Вознесенски: АНЂЕО ФИЛАДЕЛФИЈСКЕ ЦРКВЕ, Светогорска мисија Световазнесењског манастира Есфигмен
9. ЈУДИН ПОЉУБАЦ, И.С.П.Ц.
10. Еп. Виталије Р.П.З.Ц.: ЕКУМЕНИЗАМ

Контакт

SMS
061/136-16-40

Приређивач :
P. B. C. C.

**Одређење Свештеног Сабора
о вероисповедним и еклесијолошким основама
Руске Истински-Православне Цркве**

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Руска Истински-Православна Црква исповеда и чува православну хришћанску веру онако како је чува Свето Предање од оснивања Свете Саборне и Апостолске Православне Цркве Христове, као што је то било до 1927. године у Помесној Руској Цркви, и као што ју је исповеднички чувала Катакомбна Црква, а Руска Загранична Црква све до 2000. године.

Ми верујемо у Троједног Бога Пресвету Тројицу, као што је изложен у Никејско-Цариградском Символу вере, и у Једну, Свету, Саборну и Апостолску Цркву, коју је створио Господ наш Исус Христос и која је стуб и тврђава Истине (1. Тим. 3,15). Веријемо да је Црква Тело Христово, Богочовечански организам и да сви ми, верни, чинимо његово Тело, а Глава Цркве је Господ Исус Христос (Кол. 1,18). Веријемо да је врата пакла не могу надвладати (Мт. 16,18). Она не може да буде уништена, разорена или подељена, као ни Сам Господ, те јој стога није потребно "спасавање" људским силама.

У потпуном једномислију са Символом вере ми исповедамо једно крштење за отпуштење грехова. Руска Истински-Православна Црква се строго придржава црквених правила која прописују да се оно обавља трикратним и потпуним погружењем у воду, у име Оца и Сина и Светога Духа.

Оно што су примили и утврдили Свети Апостоли и Свети Оци Цркве, то и ми примамо и утврђујемо, а што су они одбацили и анатемисали, то и ми одбацујемо и анатемишемо, без додавања или одузимања. Заједно са Оцима Седмог Васељенског Сабора објављујемо: "Ми следујемо древним предањима Васељенске Цркве; чувамо одредбе Отаца; предајемо проклетству оне који Васељенској Цркви било шта додају или одузимају".

Руска Истински-Православна Црква представља неодвојиви део Помесне Руске Цркве и аутономна је на саборним начелима, у складу са Одлуком Најсветијег Патријарха Тихона, Светог Синода и Вишег Црквеног Савета Руске Цркве бр. 362 од 7/20. новембра 1920. године. Ми имамо канонску прејемственост од Катакомбне Руске Цркве и Руске Православне Заграничне Цркве, као два равноравна и духовно јединствена дела истинске Руске Цркве, која су под разним црквеним управама пребивале у евхаристијском и канонском општењу, као што је то било у време Светог Мученика Митрополита Петра Крутицког, и као што је благословио последњи законити првојерарх Руске Заграничне Цркве митрополит Виталије. Ми исповедамо духовно и еклесијолошко јединство са Светим Новомученицима Руским и Оцима-Исповедницима Катакомбне Цркве, а такође са првојерарсима Руске Заграничне Цркве и Њеним истакнутим јерарсима и пастирима.

Исповедајући да Црква спасава человека, а не човек Цркву, ми одбацујемо сергијанство које исповеда Московска Патријаршија,

названо тако по митрополиту Сергију (Страгородском), као посебан облик апостасије и еклисиолошку јерес. Ово лажно учење је неспојиво са учењем Светих Отаца о Цркви и о власти, јер сергијанство – то је унутрашња спремност православног хришћанина на компромис са богоборством, а у ширем смислу – на компромис са лажима, са сваким злом, са стихијама овог света. Та спремност долази из срца, из духовног стања самог човека, стога тврдимо да је Московска патријаршија лукава када сергијанство назива привременом појавом, условљеном политичком ситуацијом. Уздижући сергијанство, то јест компромис са богоборством, као норму црквеног живота, Московска патријаршија самим тим припрема своју паству за признавање власти антихриста као законите, и за примање жига звери на десну руку њихову (Отк. 13,16). Ми тврдимо да истинско Православље у страдалној Отаџбини не може да се препороди без свести о сергијанском паду и без покајања због тог пада.

Ми смо једнодушни са Светим Новомученицима и Исповедницима Руским, и Катакомбним Оцима-Исповедницима, а такође и са истакнутим јерарсима и пастирима Руске Заграницне Цркве у оцени да је сергијанство – јерес, а да Московска патријаршија, која је из њега рођена, "новообновљенски раскол", који је ступио у симфонију са богооборачком влашћу и на који се могу применити одлуке и канонске казне које је Руска Црква изрекла против обновљенаца и њихове јерархије. Пошто је настала као раскол, Московска патријаршија себе незаконито назива "Мајком-Црквом".

незаконито назива Мајком-Црквом".
Наша вера у јединство и јединственост Свете Саборне и Апостолске цркве неспоријва је са екуменизмом, стога ми екуменизам сматрамо за јерес која гази Православну веру. Исповедајући јединство са наслеђем Руске Заграничне Цркве, ми потврђујемо осуду јереси екуменизма и саборску анатему те јереси "и оних који имају општење са овим јеретицима или им помажу или штите њихову нову јерес екуменизма" изречену на Сабору Заграничне Цркве 1983. године. Учешће Московске патријаршије у екуменистичком покрету не представља појединачно иступање одређених архијереја, него курс цркве саборно утврђен на Архијејском Сабору МП из 1961. године. Ступивши у "Светски савет цркава" Московска патријаршија је себе одредила не само као новообновљенски раскол, него и као јеретичку заједницу која је потпала и под анатему Светог Патријарха Тихона и Сверуског Сабора против комуниста и свих њихових сарадника, и под анатему Сабора Руске Заграничне Цркве.

Сабора Руске Заграничне Цркве.
Под саборску анатему против јереси екуменизма из 1983. године потпадају и сви јерарси и клирици официјелних Помесних Цркава који исповедају евхаристијско јединство и тако саучествују у свејереси екуменизма, примања новог календара, модернизма, у успостављању новог светског поретка. Зато ни са ким од њих Руска Истински-Православна Црква не може имати евхаристијског општења и јединства, и, следујући светоотачком учењу, одређује да је официјелно светско православље отпало од Цркве Христове и да су његове свете тајне неделотоворне за спасење. Овим ми исповедамо

сведочанство црквеног Предања о томе да благодат Духа Светога спасоносно делује само у Истинској Цркви Христовој, којој расколници и јеретици не припадају.

Ми се одричемо погубног мишљења које постоји, да јеретици и расколници нису отпали, него представљају такозване "болесне удове Цркве", на које благодат Божија делује једнако спасоносно као и на чланове Истинске Православне Цркве. Исповедамо да су сви чланови Цркве који живе у свету и носе тело, болесни од својих грешака, и да само у Истинској Цркви Христовој могу да добију право исцељење и спасење. А скретање у јереси и расколе није ништа друго него отпадање од Тела Истинске Православне Цркве. Стога Московска патријаршија, као што су учили Руски Свети Новомученици, не представља истинску Цркву Христову и њене тајне не могу бити делотворне за спасење.

Ипак, ми овим не преузимамо Суд Божији нити дрско изјављујемо како Господ није у стању да обрati у покајање и спасе искрену хришћанску душу која пребива у официјелној Цркви, него тврдимо да је спасење могуће само уласком у Цркву Христову.

Одређујемо да клирике који из Московске патријаршије долазе у Истинску Цркву треба примати кроз покајање и обављање допунског полагања руку (хиротесије) архијереја Истинске Православне Цркве, са циљем допуне рукоположења које су ти клирици добили од одступничке јерархије Московске патријаршије.

Поводом форме примања из јеретичких и расколничких заједница Руска Истински-Православна Црква, као део некад јединствене Помесне Руске Цркве, наставља да чува Њено наслеђе, историјски настала помесна предања и саборске одлуке, којима је у основ био положен принцип црквене икономије, како, по речима Првојерарха Руске Заграничне Цркве Светитеља Филарета (Вознесенског), "од Цркве не би били одгурнути многи".

Без обзира на то што данас у пракси поједињих истински-православних Цркава постоји допустива разлика по питању чина примања световњака, ми сматрамо да је неопходно ићи ка превладавању тих разлика, полазећи од доктринског учења Цркве. У први мањ према тој разлици у чиновима пријема можемо се односити онако како је писао свети Кипријан Карthagински: "Неко ће рећи: шта ће бити са онима који су пре овога, када су се из јереси обратили Цркви, били примљени у Цркву без крштења? Господ је, по милосрђу Своме, у стању да им дарује опроштај, и да оне који су након примања у Цркву починули не лиши дарова Своје Цркве".

Као основ за измену чина пријема световњака из Московске патријаршије могу да послуже, на пример, факти отвореног, званичног саслуживања јерараха Московске патријаршије са римокатолицима или другим јеретицима.

Исповедајући РИПЦ као истинску Руску Цркву, канонску наследницу Катакомбне и Заграничне Цркве, ми се не осамљујемо, нити ћемо се дрзнути да о себи мислимо као о "јединој истинитој Цркви".

Ми исповедамо јединство вере са нашом браћом – старокалендарским истински-православним хришћанима у Грчкој и другим земљама, који су одбацили унију са екуменистичким и новокалендарским официјелним православљем, не прихватајући јерес екуменизма како у отвореном исповедању, тако и скривену у учењу о удовима Цркве "болесним у вери".

Свети Сабор Руске Истински-Православне Цркве потврђује важност одлука Сабора Руске Заграничне Цркве од 15/28. августа 1932. године, који је решио "да осуди масонство, као учење и организацију непријатељску хришћанству, да осуди такође сва учења и организације сродне масонству". У складу са овом саборском одлуком осуди подлежу и идеја о стварању "новог светског поретка" коју је изнедрило масонство, а такође и процеси глобализације и глобалне контроле над човечанством који се са тим циљем уводе, усмерени на припремање људског друштва за успостављање будуће власти антихриста.

Чувajuћи верност наслеђу Светих Новомученика и Исповедника Катакомбне Цркве, ми сведочимо да је за истински-православне архијастре и пастире недопустиво учешће у политичкој делатности, као једном од облика светских процеса апостасије. У своме служењу православни пастир треба да чува своју паству од погубног утицаја "овог света" и официјелног православља које иде у корак са њим, као и од његове веште подвале, тзв. "алтернативног православља", објашњавајући својој пастиви погубност оваквих појава. Обе ове појаве, које окружују Цркву и слева и сдесна, воде порекло од једног те истог извора апостасије овог света и туђи су Истинском Православљу.

Ми исповедамо своју приврженост "царском" средњем путу црквеног служења. Одбацујемо како крајње лева, тако и крајње десна удаљавања од Православља – секташтво, лажно православље и лажну мистику, фанатизам, политиканство и партијашење, сумњичавост и мржњу – те нехришћанске особине које су толико раширене у савременој црквеној средини. Све оне су, по речима апостола, назване "ревношћу не по разуму", а лажно се издају за "исповедништво" и "ревност за чистоту православља".

Заједно са истакнутим Светитељима Васељенске и Руске Цркве ми верујемо да је Богом установљена власт – православно Царство. Тугујемо због тога што су наши преци изгубили Богом дано Руско Царство и молимо се Господу за његову обнову. Ипак, сведочимо такође да истинско Православно Царство у Русији може бити успостављено само после покајања руског народа и његовог повратка у Истинску Цркву, јер у лажној цркви не може бити ни истинског покајања, ни обнове православне монархије. Монархија, установљена са благословом цркве лукавих, у самом свом темељу имаће лукавство. Такво царство Богу није угодно. Чак и ако би било велико и моћно, оно би само припремало терен за долазак антихриста.

Позивамо све православне хришћане на стојање у Истини, на усилјену покајну молитву и јединство око своје Свете Мајке – Истинске Православне Цркве. Духовни препород и сваке поједине људске душе,

и друштва у целини могућ је само кроз покајање и саборно учешће свих нас у Телу Христовом, у Кome дејствујe Дух Свети – Дух Истине и Љубави. Губитак истинске саборности у људском друштву води ка губитку причасности Телу Христовом, па dakле и ка губитку благотворног дејства благодати Духа Светога на то друштво. Такво благодатно дејство могућe је само кроз Истинску Цркву Христову. Схватајући то, савремени свет покушава да Истинску Цркву замени духовним сурогатима и лажним црkvама. Стoga за православног хришћанина ништа не може да буде важније од правог препорода Истинске Православне Цркве, чисте Невесте Христове, која чува верност свом Небеском Женику. Изван Цркве немогућe је истинско духовно исцељење душе поражене страстима и спасење. Амин.

Свештени Сабор Руске Истински-Православне Цркве

17/30. октобра 2008. год.
спомен Светог Пророка Осије
и Праведног Лазара Четврородневног, Епископа Китијског